

[Ministeren for offentlige arbejder.]

mig for den indsats, jeg har gjort på dette område, men beklage, at det høje ting ikke har honoreret denne indsats, idet jeg 2 gange har fremsat forslag om tunnelbane, men hver gang har det været umuligt at skabe enstemighed eller bare flertal her i tinget for løsningen af denne opgave. At jeg derefter har prøvet på andre måder at nå frem til en løsning, er formentlig det ærede medlem bekendt, og der er ingen, der mere end jeg beklager, at vi ikke på nuværende tidspunkt er længere fremme med hensyn til tunnelbaner i København.

Det ærede medlem var også inde på parkeringsspørgsmålet og sagde, at det er jo ikke nok, at man stadig forhandler. Det har det ærede medlem selvfølgelig ret i; på den anden side er det jo nødvendigt i dette spørgsmål at prøve at nå frem til en forståelse mellem de parter, som nu engang skal løse dette problem. Det er ikke sådan, at staten i henhold til den gældende lovgivning selv kan begynde at bygge parkeringspladser. Det har været sådan, at det er amter og kommuner, der skal løse denne opgave, og derfor må der altså forhandles, før man kan finde frem til en løsning.

Endelig var det ærede medlem inde på spørgsmålet om boligerne, som også det ærede medlem hr. Rimstad omtalte. Her vil jeg gerne sige, at jeg jo for så vidt var enig med det ærede medlem hr. Rimstad i, at det burde være en samfundspligt, når man skal bygge veje eller andre trafik anlæg, at skaffe boliger til dem, som af den grund må rykke ud af deres boliger. Det må imidlertid efter min opfattelse, sådan som forholdene er, først og fremmest være kommunens opgave. Det er kommunen, der først og fremmest skal nyde godt af disse trafik anlæg, og kommunen har større muligheder end staten for at skaffe erstatningslejligheder til dem, der skal flytte ud. Jeg har også forstået af de undersøgelser, vi har foretaget, og de samtaler og forhandlinger, der har været ført med Københavns kommune, at man dér er helt indstillet på at løse denne opgave. Og da det ligger sådan, at Københavns kommune efter de projekter, der er fremme, i de kommende år skal bygge et meget stort antal lejligheder, vil kommunen også have muligheder for at løse boligproblemet for

dem, der bliver boligløse som følge af disse lovforslags gennemførelse.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Arne Larsen, at hvad angår spørgsmålet om Avedøre, må jeg svare det samme, som jeg har svaret det ærede medlem hr. Juul Madsen, at det er forkert at lægge sig fast på en bestemt løsning på nuværende tidspunkt, men at vi i ministeriet og i vejdirektoratet har opmærksomheden henvendt på hele spørgsmålet, ligesom man har det i de pågældende kommuner.

Det ærede medlem hr. Arne Larsen kunne ikke give fuld tilslutning til lovforslaget om Lyngbyvejen, Hareskovvejen o. s. v. — det, der er omtalt i lovforslaget om visse hovedlandevejsanlæg i og ved København. Jeg forstod dog, at det ærede medlem havde en vis sympati for forslaget, men det ærede medlem fremdrog jo de samme ting, som det ærede medlem har nævnt i betænkningen, altså at man var bange for at føre for megen trafik ind i Storkøbenhavn, ind i city, som det vil ske ved anlæg af disse store indfaldsveje. Jeg har ved samråd i udvalget berørt hele dette spørgsmål og peget på, at det jo ikke er blot for at føre de mange biler, der kommer fra omegnen af Storkøbenhavn, ind i city, at disse veje skal bygges; de skal først og fremmest bygges, fordi motorveje i langt højere grad end almindelige landeveje er beskyttende over for bilerne; der sker langt færre ulykker på motorveje end på almindelige landeveje.

Disse veje skal bygges for at undgå trafikulykker, de skal bygges for, at den trafik, som er erhvervsbetonet, kan få et mere gnidningsløst forløb end i øjeblikket; endelig skal de selvfølgelig også bygges for de almindelige bilister, det være sig turister eller fastboende. Tanken med hele denne plan om indfaldsveje er jo ikke, at al trafikken skal føres ind i byen. Planen om Søringen viser jo, at det i høj grad er tanken at føre trafikken videre og føre den videre på en smidig måde gennem København, og det opnår man efter min opfattelse bedst ved det foreliggende lovforslag. Om man så til sin tid, når man kommer så langt, skal gøre Søringen til en egentlig motorgade, eller det skal være en gade, der i højere grad tjener det formål, som det ærede medlem var inde på: fordelingen af færdslen, det er der ikke taget stilling til i